

2687-5640

PREMIUM E-JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES

Yıl / Year : 2021
Cilt / Volume : 5
Sayı / Issue : 17
ss / pp : 582-593

<http://dx.doi.org/pejoss.2189>
Araştırma Makalesi / Research Article
Makale Geliş / Received : 24.11.2021
Yayınlama / Published : 31.12.2021

İbrahimia CHERIF

Necmettin Erbakan Üniversitesi Siyaset Bilimleri ve Kamu Yönetimi, ibrahimacherif88@gmail.com,
Konya/TÜRKİYE, <https://orcid.org/0000-0001-5724-934X>

Esra Banu SİPAHİ

Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
Bölümü, esbipahi@erbakan.edu.tr Konya/TÜRKİYE <https://orcid.org/0000-0001-6277-8027>

*Bu makale YTB'nin 'Danışmanla Tarihe Not Düş Projesi kapsamında desteklenmiştir.

KENT GÜVENLİĞİNDE FARKLI BOYUTLAR: SİYASAL GÜVENLİK İLİŞKİSİ

Özet

Bu makalede, siyaset ve kamu yönetimiyle bağlantılı olarak kentin güvenliğine odaklanılmaktadır. Sanayi devriminden sonra kırdan kente doğru göçlerde bir artış meydana gelmiştir. Kırdan kente olan göç beraberinde birçok problemi de getirmiştir. Artan nüfusa yönelik alt ve üst yapılarda yetersizlikler baş göstermeye başlamıştır. Bu problemlerin başında kent güvenliği ile ilgili önemli sorunlar da ortaya çıkmıştır. Artan nüfus, kent güvenliği ile siyaset arasında ayrılmaz bir bağın oluşmasına zemin hazırlamıştır. Bu çalışmanın amacı, siyaset ve kamu yönetiminin kentsel güvenliğe nasıl katkıda bulunabileceği araştırmaktır. Diğer yandan kentsel güvenlik için önemli aktörlerin kimler olduğunu tespit etmek ve kamu güvenliği için uğraşan siyaset erklerinin ve diğer grupların ne gibi etkilerinin olabileceğini göstermektedir. Kentsel güvenlik için mücadele veren kişi ve grupların yapabileceği faaliyetlerin saptanmasına katkı sunmaktır. Kent güvenliği için yöneticiler ile siyasetçiler arasında sinerjinin eyleme dönüştürülebileceği hususların tespit edilmesidir. Bu çalışmada, suç, şiddet ve terör olaylarının kent güvenliğindeki sorunlarla ilişkisi bağlamında hızla artmasıyla birlikte, güvenlik olgusunu etkileyen belirleyicilerin boyutları tartışılacaktır. Hızlı değişimin kolaylıkla fark edildiği günümüz dünyasında, kentsel sorunların hızlı evrimi, kentin güvenlik ihtiyacına çeşitli ve zaruri önlemlerinin kapsamını genişletmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kent, Güvenlik, Siyasal, Kamu Yönetimi, Aktörler, Baskı grupları

DIFFERENT DIMENSIONS IN URBAN SECURITY: THE RELATIONSHIP BETWEEN POLITICS AND SECURITY

Abstract

This article focuses on the security of the city in connection with politics and public administration. After the industrial revolution, there has been an increase in migration from rural to urban areas. Migration from rural to urban has brought many problems with it. Inadequacies in the infrastructure and superstructure for the increasing population began to appear. At the beginning of these problems, important problems related to urban security also emerged. The increasing population has paved the way for the formation of an inseparable link between urban security and politics. The aim of this study is to investigate how politics and public administration can

contribute to urban security. On the other hand, it shows who are the important actors for urban security and what effects the political powers and other groups dealing with for public security can have. To contribute to the determination of the activities that individuals and groups struggling for urban security can do. It is to determine the issues where synergy between administrators and politicians can be transformed into action for urban security. In this study, the dimensions of the determinants affecting the security phenomenon will be discussed, with the rapid increase in crime, violence and terrorism in the context of their relationship with the problems in urban security. In today's world where rapid change is easily noticed, the rapid evolution of urban problems has expanded the scope of various and essential measures to the city's security needs.

Keywords: City, Security, Political, Public Administration, Actors, Pressure groups.

1. GİRİŞ

Birçok ülke güvensizliğin gerçekliğini kapsamlı ve koordineli bir şekilde ele alan politikalar uygulamaya çalışmıştır. Teorik olarak, bu politikalar en iyi sonuçları elde etmek için mevcut kaynakları optimize etmeyi amaçlamaktadır. Güvenlik, kentsel bir çevrede yaşam kalitesinin önemli bir unsurudur. Güvenli bir ortam, bireylerin ve ailelerin gelişmesine imkân vermektedir. Bir belediyenin sivil canlılığına katkıda bulunurken, sürdürülebilir sosyal ve ekonomik kalkınmanın temelini güvence altına almaktadır. Güvenlik; evlerinde, mahallelerinin sokaklarında ve parklarında, ana yollarda, ticari alanlarda ve sanayi bölgelerinde ve ayrıca halka açık etkinlikler sırasında vatandaşlar için günlük bir endişe kaynağıdır. Bu makalenin amacı, kentte düzenli olarak ortaya çıkan sorunların yönetimi de dâhil olmak üzere kentsel güvenlik bağlamında güvenlik ve politika, kamu yönetimi arasındaki bağlantıyı göstermektir. Tarih boyunca insanlar, korunma güdüsüyle bir araya toplanarak kentler kurmuş; kendilerini kentlerde güvende hissetmişlerdir. Ne var ki kentler çok büyüyünce güvenliği sağlamak da zorlaşmıştır. Modern çağda, kentlerin kalabalıklaşması ve kent yoksullarının artmasıyla birlikte, sorunlar, suç ve şiddet de artmıştır. Hatta kentlerin kalabalıklaşmasıyla terörde de gittikçe artan bir seyir görülmüştür. Ancak kentsel güvenlik sorununa nüfus artışı, suç ve şiddet gibi tek bir bakış açısıyla yaklaşmak yeterli olmayacaktır. Vatandaş penceresinden de bakmak gerekmektedir. Sakin, güvenli bir kentsel ortamda ve şehirde iyi yaşama zararlı her türlü durumdan uzakta yaşama hakkıdır. Kentsel yaşam, herkes için güvenli olmalıdır. Kentsel güvenlik sorunlarını çözmek için, tüm aktörler vatandaşların barış, huzur ve güvenliği için bu mücadeleye katılmalıdır. Yerel yönetimler, bölgelerindeki güvensizlikle mücadelede ön planda olmalı ve aynı zamanda tüm yerel aktörler arasında bir güven ortamı yaratmalıdır.

2. KENT KAVRAMI VE NİTELİĞİ

Kent için pek çok tanım yapılabilir. Türk Dil Kurumu'nun (TDK) Kent Bilimleri Sözlüğü'ne göre kent; sürekli toplumsal gelişme içerisinde bulunan ve toplumun yerleşme, barınma, gidiş-geliş çalışma, dinlenme, eğlenme gibi ihtiyaçlarının karşılandığı, pek az kimsenin tarım kesiminde çalıştığı, köylere bakarak nüfus yönünden daha yoğun olan ve küçük komşuluk birimlerinden oluşan yerleşme birimidir. Bu öğeler ise nüfusun yoğunluğu, yerleşmenin büyüklüğü ve değişik yapılarla sahiptir (Görmez, 1997: 19 akt. Kaya, 2016: 145-163). Kentin çeşitli tanımları arasında, bazıları şehrin idari sınırları içinde kalan yerlerin bu şehir sınırları dışındaki bölgelerde köyler olarak adlandırıldığını belirten tanımlar, idari sınır kriterini kullanan tanımlardır. Kentin belediye sınırları içindeki nüfusu "kentsel nüfus" olarak adlandırılır. Kentsel yerleşimler, uzun bir süreç sonunda oluşan sosyal mekanizmalardır (Keleş, 2012: 46).

Kent, tarım dışı üretimin gerçekleştirildiği, dağıtım ve kontrol işlevlerinin bir araya getirildiği ve belli bir büyüklük, heterojenlik ve bütünleşme düzeyine ulaştığı bir yer olarak tanımlanmaktadır (Keleş, 1996: 35). Kent tanımlarken, nüfusun büyüklüğünün yanı sıra ekonomik ve sosyal göstergeler de önem kazanmaktadır. Kent, yaşam tarzı ve işlevleri ile gelişmiş bir yerleşim yeridir. Ayrıca kelime Orta İngilizcede "city"e karşılık gelmektedir. Organize yaşamı tanımlayan şehirler kırsal alanlardan farklıdır. Kentin temel özelliği "tarım dışı" karakteridir. Kentsel işlevlere "sanayi, ticaret ve hizmetler" hâkimdir. İnsan yapımı bir çevre olan şehir, bilgi ve kültürün yıllarca biriktiği alanlar olarak doğal çevreye göre avantajlara sahiptir. Kent sadece ekonomik bir organizasyona ve fiziksel bir çevreye değil, aynı zamanda bireylerin sosyal yaşamdaki düşüncelerini ve davranışlarını etkileyen başka bir sosyal düzene de atıfta bulunmaktadır (Kaypak, 2016: 37). Kentler arasında yaşam tarzı açısından temel ortak özellikler bulunurken kentlerin tarihsel gelişim sürecinde yarattıkları farklılıklar da vardır.

Kent kavramı tarihsel süreçte "polis" ve "kent" kelimeleri olarak birbirine yakın anlamlarda kullanılmıştır. Antik Yunancada, "şehir devleti" anlamına gelen "πολιτικός" (politikós) kelimesi "politikos" kelimesinden gelir, yani politiktir. Bu anlamda, kent daha yönetsel ve politik niteliklere sahiptir. Yunanlıların "polis" yaşlılara çağırıldığı sömürgeleştirme, gençlere, sosyal, ekonomik ve politik olarak bağımsız bir örgüt olan devlete atıfta bulunmaktadır (Kaypak, 2015: 45). Kelime olarak kent, diyalog ve farklılıkların oluşturduğu bir krallıktır. Bu anlamda, mükemmel bir uyum bölgesi değil, bir çatışma bölgesidir. Farklı düşüncüler, farklı eylemler ve kimliklerin bir arada bulunduğu bir zenginlik alanıdır (Ayyıldız, 2014: 4).

Kentleşme: kentlerin; alan, nüfus, sayı ve ekonomik parametreler açısından büyümesi olarak tanımlanabilir. Kentleşme, Avrupa'da mevcut anlamda ortaya çıkan ve daha sonra tüm dünyaya yayılan temel sosyal fenomenlerden ve süreçlerden biridir. Kentsel olmak, kentsel yaşam tarzına bir uyarlamadır. Kentleşme, kentsel yaşamın değerlerinin asimilasyonu ve şehrin ekonomik, sosyal ve kültürel yaşamına katılımıdır.

3. GÜVENLİK KAVRAMI VE ANLAMI

Güvenlik, hukuk sisteminin kamusal yaşamda doğru bir şekilde uygulanması, insanların sağlıklı bir ortamda korku, tehdit ve kötülük olmadan yaşayabilecekleri bir durum olarak tanımlanmaktadır. Güvenlik olgusu, insanlığın varlığıyla ortaya çıkan en temel ihtiyaçlardan birisidir. İnsanlar sosyal faaliyetlerde bulunmadan önce kendi güvenliğini sağlamak isterler. Kişinin güvenliğinden emin olma arzusu, içinde yaşadığı çevre ile ilgilidir. Küresel ilişkilerin hâkim olduğu günümüz dünyasında, devletler için kentsel güvenliğin sağlanması ve vatandaşlarını her türlü tehlikeden korumak bir zorunluluk haline gelmiştir. Ancak bugün, kamu güvenliğinin kurulması giderek daha zor hale gelmekte ve karmaşık bir ilişki ağına girmektedir (Acar, 2020: 2).

Güvenlik kavramı insan yaşamı için hayatın her anında en büyük sorun haline gelmiştir. Günümüzde birçok devlet, vatandaşlarının barış ve refahı için sosyal ve kültürel politikalarla ziyade iç güvenlik politikalarına odaklanmaktadır. Savunma harcamaları ve savunma yatırımları sürekli artış göstermektedir. Mevcut politikalar devletlerin güven konusunda kararlı politikalar oluşturmalarını ve uygulamalarını zorunlu kılmaktadır. Bu durumun ortaya çıkmasındaki en büyük faktörlerden biri bulunduğumuz dönemdeki teknolojik gelişmelerin inanılmaz hızı ve aynı zamanda şehirlerdeki nüfus artışıdır. Güvenliğin unsurları; bilgi, korku, inanç ve güçtür. İnsanlar bildiklerine güvenip güvenmediklerini bilmedikleri tehlikeli şeylerden korkarlar; görme, duyma, dokunma, tatma, hissetme gibi duyu organlarıyla algılayabileceklerinden korkmazlar ve inandıklarını severler ve sayarlar. Hiçbir şeye ve kimseye güvenmezsek, buna inanmayız, ona güvenmeyiz (Kaypak, 2016: 39-40).

Uluslararası örgütlenmeler aracılığı ile kent yaşamı ve kent güvenli için birtakım çalışmalar yapılmıştır. Avrupa Konseyi tarafından 1992 yılında kabul edilen; 20 maddeden oluşan bir deklarasyon olan Avrupa Kentsel Şartı'nın 13. maddesi temel ilkeleri içermektedir.

Güvenlik, kentte yaşayanların suça, şiddete karşı haklarından ilkidir. Bir şehir güvenmek için güvenliği gerektirir. Bu doğrultuda kentlerde güvenliğin sağlanmasına dikkat çekilmiş ve kentte her türlü suç ve yasa dışı faaliyetlerin olabildiğince azaltılmasına dikkat çekilmiştir (Kanlı ve Kaplan, 2018:159).

4. SİYASAL VE GÜVENLİK İLİŞKİSİ

Alınan siyasi kararların bir kısmı, idari yapının özellikleri, bazı hukuk kurumları ve uluslararası ilişkiler şehirleşmeyi teşvik etmektedir. Siyasi kararlarla belirli şehirlere sermaye statüsü verilmesi, sadece bu şehirlerin değil, buldukları tüm bölgenin şehirleşmesini hızlandırmaktadır. Kentsel boyutta siyaset ve güvenlik arasındaki bu ilişki, yurttaş kentlerin güvenliği için çok önemli bir unsurdur (Kaya, 2016: 145-163). Günümüzde; güvenlik, devletin ulusal bütünlüğü ve sadece bağımsızlığını korumakla ilgili değildir. Yapı görüşü, güvenliğin toplumsal etkileşimin oluşmasındaki önemi ile birlikte, bu kavramın uluslararası sistemdeki yerine daha ayrıntılı bir yaklaşım oluşturmaktadır. Kimlik, kültür, iş birliği ve etkileşim gibi kavramlarla başa çıkış biçimi, insanlığın ortak değerlerinin güvenlik tanımındaki etkisini ortaya koymaktadır (Ergüven, 2016: 56).

Türkiye’de siyasal, ekonomik ve toplumsal sorunlar nedeniyle 1950’ler de başlayan kentleşme süreci hızını ivmeli bir şekilde devam ettirmiştir. Buradan hareketle, kentlerdeki nüfus oranı toplam ülke nüfusu oranına göre sürekli artmaktadır. Bu süreç, düzensiz ve sağlıksız bir kentleşmeyi, sosyal ve kültürel dengesizlikleri ve bu dengesizlikten ortaya çıkan yoksulluk/yoksunluk olgusunu ve büyük kentlerde siyasal şiddet riskini arttıran toplumsal gerilimi beraberinde getirebilmektedir. Gelişmekte olan ülkelerde görülen bu süreç, Avrupa Birliği(AB) ülkeleriyle kıyaslandığında çok daha fazla dengesizlikler ile bizlerin karşısına çıkmaktadır. Yönetimsel işlevsizlik, toplumu ciddi olarak etkileyen olumsuzlukların nedenidir.

Siyaset ve güvenlik arasındaki ilişki kent güvenliği için ayrılmaz birer ikilidir. Yeni güvenlik anlayışına yönelik bu tehditler genellikle üçlü olarak ifade edilmektedir.

Buna göre (Erdoğan, 2013: 277):

- “Birinci grup, uluslararası terörizmi, organize suç örgütlerini, siber terörü, saldırma amacı güden devletleri, konvansiyonel ve kitle imha silahlarının yaygınlaşmasını ifade eden ulusal fiziki tehditler;
- İkinci grup, ulusal veya küresel ekonomiye ya da finans piyasalarına saldırıları, (bireysel, toplumsal ya da ulusal) refaha veya çevreye ve sağlığa yöneltilen tecavüzleri, göçler ve mülteci hareketlerini ulusal hükûmetçikarları zedeleyen tehditler;
- Üçüncü grup, evrensel demokratik değerlere, insan hak ve hürriyetlerine saldırıları ortak değerlere yönelen tehditler” olarak değerlendirilmiştir.

4.1. Siyaset Güvenlik İlişkisi

Politikacıların kent güvenliği konusunda katılımı olmadan şehirlerdeki nüfusun güvenliğini sağlamak zorlaşmaktadır. Çünkü kentsel alanlarda güvensizlikle mücadele etmek için politik katılımcılar güvenli alanlar oluşturmada önemli karar verici aktörlerdir. Kent güvenliği için politik katılımcılar her zaman sürece dahil olmalıdır. Bu nedenle siyasi otoriteler, kentlerimizde öfkelenen fenomenlere karşı bu mücadelede ön safada yer almalıdır. Toplum polisliği felsefesini yaygınlaştırırken, birçok kurum ve birey bu felsefeye dâhil edilmelidir. Bu kurumlardan biri olan siyasi partilerin seçim programlarında ciddi bir güvenlik politikası olmalıdır. Kentsel güvenlik, vatandaşları ve mülklerini korumak için siyasi makamların görevlerinden biridir. Bu nedenle siyasi karar alıcılar bu misyona daha fazla dâhil olmalıdır.

Bir hükûmetin başı, bir grup isyancının lideri veya bir çete, bir mafya klanının patronu veya uyuşturucu karteli, hepsi kendi topraklarında yaşayan bireylerin sadakatini (veya en azından itaatini) kazanmayı amaçlar; ancak deneklerine verdikleri kimlikler, kullandıkları zorlama biçimleri ve payları ve önerebilecekleri refah modelleri gibi farklıdır (Armao, 2016: 20). Siyasi partiler programlarında daha çok uluslararası güvenlik, terör, terörizm veya daha güncel olan “kapkaç” gibi olayları ele almaktadırlar. Oysa kentin güvenliği konusu başlı başına önemli olan siyasal bir meseledir. Ülke genelindeki siyasi partilerin konuyla daha yakından ilgilenmeleri noktasında talep edici olmak ve özellikle yerel yönetimlerin aktif rol almasını sağlamak gerekmektedir.

Kentsel güvenlik politikalarının kent politikalarını etkilemesinde, kent yöneticilerinin işlettikleri kenti güvenli bir kent haline getirmeleri için bu çalışmadan elde edilen yerel kolluk birimlerinin güçlendirilmesi, kente yönelik suçların azaltılması için; kentsel politikalar geliştirilirken suç korkusunun en aza indirilmesi ve suçun önlenmesi olgularının dikkate alınması önerilmektedir (Çalı, 2012: 28).

4.2. Siyasetin Kent Yönetimlerine Yansıması

Kent güvenliği sorununun yoğun bir gündem oluşturmasına rağmen, siyasi partilerin parti politikalarında, programlarında kent güvenliği alanına dair politika öngörülerinin yer almaması dikkat çekicidir. Diğer ülkeler ve Amerika Birleşik Devletleri’nde (ABD) olduğu gibi örneklerde yönetime gelen siyasi grupların belirlenmiş kent güvenlik politikaları olduğu görülmektedir.

ABD’de (Manhattan New York City) 11 Eylül 2001’de gerçekleşen terör eylemiyle birlikte, adeta dünyanın tüm kılcal damarlarında hissedilmeye başlanan küresel terör, devletlerin iç güvenlik

politikalarında köklü değişim ihtiyacını gün yüzüne çıkarmıştır. Teknolojik gelişmelerin terör faaliyetlerini önleme karşısındaki bu çaresizliği, kamu güvenliğinin sağlanmasının sadece devlet eliyle mümkün olamayacağını göstermiştir. Kamu güvenliğinin sağlanması amacıyla sahaya sürülecek yeni oyuncular, yeni taktikler ve yeni stratejik yaklaşımlar üzerinde çalışılmaya başlanmıştır. Devlet güvenlik güçlerinin sayısı ve teknik imkânları ne olursa olsun, toplum tarafından desteklenmeyen ve güvenliği sadece devletten bekleyen bir kamu güvenliği yaklaşımının başarılı olması pek olası değildir. Bu nedenle, vatandaşların kamu güvenliğini tehlikeye atacak önlem alındığını düşündüklerinde hemen güvenlik güçleriyle iletişime geçmelerini sağlayacak güvenlik politikaları geliştirilmelidir (Acar, 2020: 18).

Kentlerde iyi güvenlik yönetimi için var olan koşullar çok önemlidir. İyi güvenlik yönetimi için şunlar sırlanabilir;

İyi güvenlik yönetimi için dört koşul yerine getirilmelidir:

1. Devlet, kaymakam ve şehir ilişkileri arasındaki denge sağlanmalıdır;
2. Belediye başkanlarınca yerel düzeydeki güvenlik konusunda gerekli temel çalışmalar ve siyasi irade ortaya konmalıdır.
3. Yerel yönetimler ve devlet arasında gerçek bir güven ilişkisi geliştirilmeli veya inşa edilmelidir;
4. Yerel düzeyde bir güvenlik ilkesi uygulamak için örneklere ve araçlara sahip olunmalıdır.

Güvenlik konusunda yapılması gerekenler siyasi tartışma ve çatışma üzerindeki kısıtlayıcı etkileri mevcut değildir.

Güvenlik konusundaki tartışmalar siyaset üstü politik çatışmalardan arındırılmalıdır. Uygulamaya konulacak güvenlik politikalarında istisnaya yer verilmemelidir. Aksine profesyonel risk yönetimine ve teknolojik güvenlik araçlarına yer verilmelidir. Güvenlikleştirme tüm çevreler için geçerli kılınmalıdır.

Kamu mahkemesi aktivizmi, parlamentonun güvenlik meselelerini (yeniden) talep etme çabaları veya bireysel politikacıların ve hükümetlerin güvenlik konularını politize etme girişimleri gibi daha yakın tarihli gözlemleri ele almayı zorlaştırmaktadır. “Güvenlikleştirme”nin veya güvenlik araştırmalarında özgürleşme, istisna, teknokrasi, yönetimsellik veya dayanıklılık gibi diğer yerleşik temel kavramların kavramsal revizyonu ve metodolojik olarak iyileştirilmesi konusundaki geniş tartışmalara kendini bulaştırmak yerine, bu özel sayı, siyasallaştırmanın bir alternatif sunduğunu savunmaktadır. Güvenlik alanında depolitizasyon olarak güvenlik anlayışının ötesine geçen bir dizi güncel fenomeni yakalamak için üretken bir perspektiftir (Hagmann vd., 2018: 10).

Güvenlik politikasının, siyasi alanın yeniden yapılandırılması ve belirli bir siyaset vizyonuna indirgenmesi, Colin Crouch'un “post-demokrasi” olarak adlandırmayı tercih ettiği bir dönemde yaşadığımızı göstermektedir. Crouch'a (2004) göre post-demokrasi, Batı toplumlarında işçi sınıfının siyasi önemini kaybetmesi, refah devletinin aşınması ve sosyal demokrasinin ya da genel olarak eşitlikçi politikanın çözülmesi nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Zenginlik ve gücün ayrıcalıklı bir azınlığın elinde yoğunlaştığı bu yeni sosyal ve politik ortam, giderek demokrasi öncesi koşulları hatırlatmaktadır. Bu nedenle, “Batı liberal demokrasileri, zenginliğin yarattığı hiyerarşilere meydan okunmadığı, güçlü ticari çıkarların siyasi gündeme hâkim olduğu, yürütme operasyonlarının giderek daha belirsiz ve gizli hale geldiği ve aralarındaki uçurumun olduğu bir tür feodalizm gibi görünmeye başlıyor. Siyasi elitler ve halk genişliyor” (Akkanat, 2014: 284).

4.3. Siyasetin Kent Güvenliğine Etkisi

Güvenlik, bireyler için olduğu kadar, uygarlıklarını sürdürecektir siyasi araçlarla donatılmış devletler için de önemli bir unsurdur. Ancak güvenlik, egemen bir devlet olmanın şartlarından biridir.

Birleşmiş Milletler (BM) tarafından sağlanan verilere göre, insanlığın yarısı şehirlerde yaşamaktadır. 2030 yılında bu nüfusun %60'ı şehirlerde yaşaması öngörülmektedir. Kentsel alanda yaşanan bu yığılma süreçleri güvenlik olgusunu öne çıkarmaktadır (Kanlı ve Kaplan, 2018: 1). Kentlerde güvenlik hizmetlerine tahsis edilen bütçeler aynı zamanda kamu otoritelerinin siyasi iradesidir. Bu araçlar,

kentsel güvenlikten sorumlu aktörlerin eylemlerini geliştirerek sosyal barış ve huzur ortamının sağlanmasından oluşmaktadır.

Her bir politika alanı ve şehir için amaç, her şehirde ve politika alanında var oldukları şekliyle somut hükümet otoritesi modellerini yakalamaktır. Isın ve Kipfer'e göre kentsel politika kurumlarının yapısı hakkında bilgi kaydederek belirtildiği gibi dört temel değişkene göre: Birincisi, kamu ve özel politika düzenlemeleri arasındaki ayrımdır. Yakın geçmişte, piyasa odaklı kurumsal yeniden yapılandırmaya yönelik geniş kültürel değişimler, yerel politika görevlerine özel sektör katılımı için yeni bir coşku yaratmak için yerel mali baskılarla birleşmektedir (Engin, 1998: 169-191'den akta Lucas, 2017: 347). Kentsel güvenlik uygulamaları, yani uzmanların ve politikacıların algı ve iradelerinden kaynaklanan politika önceliklerinin coğrafyası, fiilî suç coğrafyası ve korkuların coğrafyası ile çatışır, yani, genel kamu/medya algıları ve belirli bir bölgede yaşayan vatandaşların özel algıları. Bu bağlamda, Lizbon'da uygun fiyatlı konut bölgesi olan Chelas örneğine bakılabilmektedir (Tulumello, 2017: 397-410).

Aberystwyth Okulu'nun "güvenlik siyasetini ortaya çıkarma" tercihi, "güvenlikten çıkarmak" yerine üç temel argümana dayanmaktadır. İlk argüman stratejiktir. Aberystwyth Okulu, sorunları güvenlikten çıkarmanın, güvenliği, insanların güvenlik endişelerine her zaman duyarlı olmayabilecek güvenlik seçkinlerinin ellerine bırakmak anlamına geleceğini savunmaktadır. Böyle bakıldığında, güvenliğin siyasiliğini ortaya koymak, güvenlik politikalarının esasının sorgulanmasını sağlar (Bilgin, 2010: 85).

5. Kamu Yönetimi ve Güvenlik İlişkisi

Kamu yönetimi ve güvenlik ilişkisini kurmak bu bölümün konusu olacaktır. Genel olarak güvenlik kavramı, Türkiye'de polis, jandarma ve sahil güvenlik gibi farklı kurumsal yapılara emanet edilen tüm güvenlik işlevlerini içermektedir (Tosun, 2015: 2). Kentsel yaşam konusunda kamu yönetimi ile güvenlik arasında gerçekten bir ilişki vardır. Kamu yönetimi, dünyanın tüm şehirlerini etkileyen güvensizliğe ve yetkililer için çok endişe verici bir sorun haline gelen suçlara, şiddete, ayrımcılığa ve kanunsuzluğa karşı kentsel nüfusun refahı için çok önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, kamu yönetimi ve güvenlik arasındaki ilişki süregündedir.

Kent, içerdiği ekonomik ve sosyal değerleri korumak için güvenlik zırhını devreye sokmuştur. Böylece şehir ve devlet ile birlikte koruma ve savunma amaçlı sistematik bir güvenlik mekanizması ortaya çıkmıştır (Kaypak, 2013: 9).

5.1. Güvenliği Sağlayan Kamu Kurumları

Çağdaş demokratik toplumlarda, güvenlik kurumları tehlikelerin, tehditlerin ve risklerin belirlenmesinden ve bunların yönetilmesinden ve kontrolünden sorumludur. Bu, önlemeden gözetime, yaptırım veya baskıya, hatta bazı durumlarda ortadan kaldırmaya kadar çeşitli görevleri yerine getirdikleri anlamına gelmektedir (Boudreau ve Kapo, 2017: 5).

Türkiye'de kentlerde yaşayan toplumların güvenliği, merkezî hükümet adına İçişleri Bakanlığı'nın görev ve yetkisi olduğundan, bakanlığın iç güvenlik birimleri tarafından sağlanmaktadır. Ancak, yerel yönetimler de topluma güvenlik hizmetleri sunmaktadır. Aynı zamanda yerel siyasi aktörlerin liderliğindeki yerel yönetimlerin kent güvenlik hizmetlerinde etkin ve yetkilendirilmiş olması anlamına gelmektedir (Hamdi, 2008: 315'ten akta Sezik, 2019: 14). Bakanlık bu görevi kendisine bağlı olan polis, jandarma ve sahil güvenlik teşkilatı marifetiyle yerine getirmektedir. Kolluk kuvvetleri görev alanı itibarıyla diğer kamu kurumlarına göre daha hassas bir konumdadırlar. Demokratik veya normal bir devlette polis, toplumsal barışı koruyan, bireysel hak ve özgürlüklerin kullanılmasını, vatandaşların ve mallarının güvenliğini sağlayan bir kamu hizmetinin sağlanmasında önemli bir rol oynar. Bu durum demokrasinin gelişmesi olarak algılanmakta ve özellikle yeni yönetsel kavram olarak yönetişimin bir sonucu olarak görülmektedir. Günümüz kentlerinde "toplum destekli güvenlik" yaklaşımının da ön plana çıkan uygulamalardan olduğu ifade edilebilir. Buradan hareketle toplumsal güvenlik hizmetlerinin "yerel hizmet" niteliğinde olabileceği değerlendirilebilir (Sezik, 2019: 14).

Kolluk kuvvetleri içerisinde doğrudan kent güvenliğini sağlamakla görevli meslek grubu polislerdir. Vatandaşların ve mallarının güvenliğinde, polis bu önemli ve hassas görevi yerine getirirken kontrol mekanizmalarına göre sorumlu olmalıdır. Polis, eylemlerinden sorumludur ve aynı zamanda demokratik bir toplumun temel ilkelerinden biridir. Aynı zamanında polisin rolünün basit bir tanımını

yapmak ilk bakışta kolay görünebilir. Suçla mücadele ve kamu düzeninin korunması geleneksel olarak güvenlik güçlerine verilen görevlerdir. Ancak polisten beklentinin bulunduğu yere, zamana ve kişiye göre büyük farklılıklar gösterdiği görülmektedir. Kişilerin ihtiyaçları aynı değildir, kişi ve toplum için güvenlik teriminin farklı anlamları vardır (Gül, 2008: 1).

İl yönetimi, asil misyonunu yerine getirmek için kentin ve kontrol ettiği tüm alanların güvenliğini sağlamak için etkin ve geniş yetkilere sahip bir kurumdur. Kent güvenliğini sağlamaya yönelik çalışmalarda kaymakamlara olası projeleri değerlendirmek, uygulamaya konma aşamasında destek sağlamak, kaymakamlık kurumunun konu ile ilgili rolünü destekleyici proje talebinde bulunmak ve farklı kurumlarla iş birliğinde bulunmak gibi önemli roller düşmektedir (DTFMD, 2012: 250).

Kentsel güvenlik için kamu ve özelin birlikte oluşturacağı komitelerle, birlikte projeler yürütülmesi kentlerde güvenliği arttırabilmenin önemli bir alternatifidir. Bu komitelerin; politikacıların, üniversitelerin ve halkın yoğun olarak bulunduğu yerlerde etkin işleme durumunda suçlarda önemli bir azalma olacağı öngörülmektedir (Wyvekens, 2010: 32).

5.2. Kent Güvenliğinin Aktörleri

Merkezî hükümet organları ve kurumları ile kamu otoriteleri, yerel yönetim kuruluşları ve şehirlerdeki sivil toplum aktörleri arasında yatay ve dikey ağlar, iş birliği ve ortaklıklar geliştirmenin önemini vurgulamaktadır. Ancak, aktörler arasındaki iş birliğinin genellikle kendiliğinden bir süreç olmadığı ve yönetilmesi gerektiği unutulmamalıdır. İş birliği yönetimi, bir kurumun kendi başına çözemeyeceği sorunları çözmek için farklı kurumlar ve aktörler arasındaki düzenlemeleri kullanma sürecidir. Basit bir bilgi paylaşımı veya daha büyük projeler için müzakere anlaşmaları olabilmektedir. Herhangi bir büyükşehir sorununa ilişkin politikaların veya eylem planlarının geliştirilmesi, projelerin uygulanması veya finansal kaynakların yönetimi olabilmektedir. Aktörler arasındaki iş birliği gönüllü veya zorunlu, resmî veya gayriresmî olabilmektedir (Eken vd., 2019: 14).

Belçika ve Hollanda'da kentsel güvenliğin yönetilmesine yönelik hem gerçek hem de potansiyel zorlukların analizinde bir dizi gözlem yapılabilir. Her şeyden önce, kamu düzeni ve yaşam kalitesi alanındaki aktörler genişledikçe, her şehirde bütünüyle bir politika geliştirme zorluğu devam etmektedir. Belçika hükümeti tarafından yapılan son açıklama (2011), bölgelere giderek daha fazla yetkinin devredileceğini öngörmüştür. Bunun bir sonucu olarak, şehir düzeyinde daha fazla aktörün faaliyet göstermesidir. Belediye başkanı, kentsel güvenlik için politika gündemleri etrafında bir fikir birliği oluşturmanın zorlaştığı bir bağlamda farklı türde politika aktörlerini ve yaklaşımlarını (örneğin, gençlik çalışanları, sosyal hizmet uzmanları, şehir koçları, kahyalar) entegre etme gibi zorlu bir göreve sahiptir. Kentsel güvenlik üzerindeki siyasi rekabetin özel bir odak noktası, kamusal alan kullanımı ve engelleyici otopark, kamuya açık yolların bar sahiplerinin kaldırımlara sandalye ve masa yerleştirmesi, sokaklara çöp atma gibi 'kötülükler' karşı toleransın azaltılmasıdır. Kabadayı çocuk grupları, tren istasyonlarına, alışveriş merkezlerine ve bankalara girişleri kapatan dilenciler, meydanları işgal eden uyuşturucu ve alkol kullanıcıları, kütüphaneye girişi engelleyen patenciler, hatta yaşlıların park bankalarını işgal etmesin kent güvenli için önemli konulardır (Devroe, 2013: 321).

Kent güvenliğinin aktörleri konusunda kentsel güvenlik sorunları baktığımızda sadece il ve belediye kurumlarını (hükümet, belediye, polis, itfaiye, jandarma) değil, aynı zamanda belirli topluluk aktörler programlarına (önleme hizmetleri, özel güvenlik hizmetleri, toplum örgütleri) sahip vatandaşları da ilgilendirmektedir. Ayrıca kent güvenliği farklı alanlara da hitap etmektedir: ekonomik faaliyetler, gıda, sağlık, çevre, güvenlik, toplum, adalet ve politika. Bugün yasanın uygulanmasının iki anlamı vardır: Kamu güvenliği hizmetleri için genel yasanın uygulanması polis ve jandarma kuvvetlerini içerir. Özel kolluk kuvvetleri, belirli bir kamu hizmetinin yürütülmesi için özel olarak oluşturulmuş bir kolluk kuvvetidir. Bunlar arasında Belediye polisi, mahalle bekçisi ve özel kolluk kuvvetleri bulunmaktadır. Son yıllarda, özel "özel güvenlik birimleri" de yasalarla oluşturulmuştur.

- Belediye Zabıtası: Belediyelere bağlı olarak görev yapan zabıta, çalıştıkları bölgedeki huzur ve güveni tahsis etmekle görevlidir. Zabıta personelinin üzerinde hemfikir olduğu bir diğer sorun da amortisman haklarının olmamasıdır. Ofis içinde ve dışında çalışan, günün her saatinde çalışan, riskli ve tehlikeli işler yapan, bedenen ve ruhen çok çalışan, sürekli tehlikede olan, belediyenin kanun, yönetmelik ve yasalarına aykırı hareket eden ve çoğu zaman sözlü ve polis komünü ziyaret eden memurlar, komünde çalışan diğer personele göre fiziksel ve zihinsel olarak daha yorgundur (Akman

ve Tuğçe, 2018: 353). Zabıta belediyesinin kolluk kuvveti olarak çalıştıkları esnada kamu adına kamu nizamını sağlamaya uğraşmaktadırlar. Bu nedenle 5393 sayılı belediye kanununun 51. maddesinde “Görevini yaparken zabıtaya karşı gelenler, kolluk kuvvetlerine karşı gelenler gibi cezalandırılır” kanun hükümlerine uygun hareket etmek ve belediyesinin bu tür durumlarla karşılaşan her polis memuruna gerekli desteği sağlayacak yönetmelik, genelge vb. yayınlaması gerekir. Düzenlemeler yapmalıdır. Bu duruma benzer çalışmalarda da değinilmiştir.

Erkul ve Karakılıç’a (2000) göre:

“Belediye zabıtası memurları, görev sırasında, görevden kaynaklanan ve mahkemelik olan konularda belediyeler tarafından hukuki anlamda yalnız bırakılmaktadır. Görevden kaynaklanan sorunlarda belediye avukatları mahkemelerde zabıta memurlarını savunmalı ve onları görevlerinde yalnız bırakmamalıdır. Bu amaçla zabıta teşkilatı bünyesinde bir ‘hukuk bürosu’ oluşturulmalıdır”

şeklinde ifade etmiştir.

- Mahalle Bekçiliği: Genel kolluk kuvvetlerine yardımcı olmak üzere görevlendirilen çarşı ve mahalle bekçilerinin görev ve yetkilerinin düzenlendiği yasal mevzuatın son hali 18 Haziran 2020 tarihinde yürürlüğe girmiştir (Çalışkan, 2021: 25). Emniyet ve jandarma teşkilatlarında istihdam edilen çarşı ve mahalle bekçilerinin amirleri meslek hiyerarşileri içinde tespit edilir.

- Özel Güvenlik: Memurlar, Türkiye’de 2004 yılında çıkarılan 5188 sayılı özel güvenlik hizmetlerine ilişkin Türk Kanunu uyarınca genellikle özel bir kamu kurumu, bir güvenlik şirketi, bir banka veya bir şirketin yetkisi altında çalışan özel kolluk görevlileridir. Özel güvenlik olgusu, artan güvenlik ihtiyacının bir yansımasıdır. Küreselleşmeye bağlı olarak toplumsal yaşamda yerini almıştır. Devletin kolluk kuvvetleri üzerindeki yükünü hafifletmek ve devletin daralması ve özelleştirmelerinin yanı sıra değişen ve gelişen koşullara uyum sağlamak için rekabet ortamı yaratmak amacıyla öne çıkmıştır. Özel güvenlik kuruluşlarının yanı sıra 2004 tarihli ve 5188 sayılı "Özel Güvenlik Hizmetleri Kanunu" alanında yeni bir uygulamadır. Türkiye’de özel güvenlik kurumlarının sayısı her geçen gün artmaktadır. Hâlihazırda çok büyük bir sektör haline gelen ve güvenlik sektöründe sadece ucuz hizmetler sunarak ayakta kalmaya çalışan şirketlerin ve sadece güvenlik şirketlerinin güvenlik hizmetini karşılayıp karşılayamayacakları tartışmalı bir durumdur. Özel güvenlik hizmeti, ekonomik ve istihdam sorunlarının olduğu bir yapıda çözüm sunabilmektedir (Çıkar, 2004: 18-2’den akta Kaypak, 2013: 16).

5.3. Kentlerde Güvenlik Hizmeti ve Yerel Yönetimlerin Katkısı

Kentsel güvenliğin sağlanmasında yerel yönetimler kuşkusuz önemli bir aktör haline gelmiştir. Güvenlik hizmetinin merkezî yönetimi ve yerel kolluk kuvvetleri güçlerle iş birliği ve yerel kolluk kuvvetlerinin güçlendirilmesi gereklidir. Şehir güvenliğini sağlamada "saf güvenlik" önlemleri yerine kent planlamasında güvenlik kentlerin güvenli alanlara dönüştürülmesi göz önünde bulundurularak, kentte karşı suçun önlenmesi, kentsel dönüşüm suçunun önlenmesi suç korkusunun önüne geçecek şekilde planlanması, suç korkusunun önüne geçecek kentsel politikaların uygulandığı bir kentsel yönetim sürecine sahip olunması gerekmektedir. Kente alanlarında güvenlik konusunda sorumluluk sahibi birimler şunlardır: “Zabıta, jandarma, çarşı ve mahalle bekçisi, belediye zabıtası, köy bekçisi ve özel güvenlik birimleridir” (Taştekin; 2020: 62).

Genel olarak ve özeldir Türkiye’de kent yönetimi denilince akla ilk gelen belediyelerdir. Belediyeler, kentsel güvenlik yönetimi alanında önemli işlevleri olan yerel yönetim kuruluşlarıdır (Poyraz, 2017: 139).

Anayasanın 127. maddesi uyarınca:

Mahallî idareler: il, belediye veya köy halkının mahallî müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları, gene kanunda gösterilen, seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzelkişileridir. Mahallî idarelerin kuruluş ve görevleri ile yetkileri, yerinden yönetim ilkesine uygun olarak kanunla düzenlenir. (...) görevleri, yetkileri, maliye ve kolluk işleri ve merkezî idare ile karşılıklı bağ ve ilgileri kanunla düzenlenir. Bu idarelere, görevleri ile orantılı gelir kaynakları sağlanır.

Zayıf devletlerde büyütülen eksiklikler ve çelişkiler, yürütme kararlarını şekillendirmek için parlamentolar da dâhil olmak üzere yerel yönetim aktörlerinin yasama ve bütçe işlevlerinde rollerini güçlendirme ihtiyacını pekiştirir. Uzun bir süre boyunca önemli ulusal düzenlemelerin geliştirildiği alanlarda bile, düzenleyici işlev, parlamento, sivil toplum, yerel yönetim kurumları veya daha geniş anlamda yürütme gibi aktörler yerine tipik olarak polis veya içişleri bakanlığı ile bağlantılıdır (Bryden Caparini, 2006: 13).

Yerel yönetimler kentsel güvenlikte önemli bir rol oynamaktadır. Birçok yerel yönetimin gençleri özellikle yaz aylarında meşgul etmek için tasarlanmış programları yapmaktadır. Bu programların sistematik bir değerlendirmesi yapılmamıştır. Bununla birlikte, araştırmalar, bu tür programların başarılı olmasının birkaç nedeni olduğunu öne sürülmektedir. Çalışmakla veya okula gitmekle meşgul olan genç erkeklerin daha az suç işlediklerini ortaya konulmuştur. İngilizler bu tür programları açıkça suçla mücadele için kullanmaktadırlar. Örneğin Lutton Kent Konseyi, suç oranı yüksek sosyal konutlarında gençlik kulüplerini finanse etmiştir ve İngiltere'nin geri kalan kentlerinde bir artış görünürken Lutton'da suç ve şiddet olaylarında bir düşüş görmüştür (Witte, 1996: 339).

5.4. Kentlerde Güvenlik Yönetişimi

“İyi kentsel yönetim” kavramı normatiftir ve rol modeli olarak kullanılmaktadır. Devlet/resmî ve hükûmet dışı/gayriresmî aktörler ve çok sayıda yöntemi içeren müzakereler yoluyla çözüm arayışları olarak açıklanabilir (Kraas ve Mertins, 10'tan akta Kedego ve diğer, 2010: 1). Güvenlik yönetişimi çerçevesinde şehirlerde güvenliği sağlamaktan sorumlu aktörlerin ortak eylemi, kamunun, STK'lerin ve özel sektörün şehirlerdeki suç korkusu ve (güvensizlik) sorunlarına özgün çözümler geliştirme kapasitelerini güçlendirmelerini ve geliştirmelerini sağlayacaktır.

Yerel ve merkezî yönetimlere disiplinler arası güvenlik programları oluşturmada önemli görevler düşmektedir. Bu programlar içinde, polis, üniversiteler, ilgili profesyoneller, sivil toplum kuruluşları vb. bulunmaktadır. Bu aktörlerin kamuyu etkin bir şekilde koordine etmek ve birlikte kentlerde gelişen suç olaylarına yönelik önemli sorumlulukları söz konusudur. Türkiye'nin birçok şehrinde, özellikle büyük şehirlerinde, şehre özgü kararlar verecek ve birçok mesleği içerecek güvenli şehir komitelerine ihtiyaç vardır (Ataç ve Gürbüz, 2009: 43).

Güvenliğin devlet tarafından sağlanması istenilen bir vizyondan, güvenliğin toplum tarafından müşterek sağlanması gerektiğine inanılan bir vizyona geçmekteyiz. Devletin birincil sorumlulukları içinde güvenikleştirme devam etmektedir.

Devlet dışı aktörlerin bu sürece dahil edilerek kentlerin güvenikleştirilmesi devletin tek başına olan mücadelesine güç katacağı düşünülmektedir. Bu yönetim alanı sorumluluklarının kentten diğer sahipleri ile paylaşımına yönelik adımla atılmaya başlanmıştır. 1990'ların sonlarında Fransa'da Villepinte doktrininin ardından yerel güvenlik sözleşmeleri başlatılmıştır. Ulusal polis birimleri ile zabıta arasında birlikte iş ve mücadele edebilme kabiliyetine yönelik adımlar atılmıştır. Güvenliğin sağlanması konusu aktörler arasındaki iletişimin kuvveti her zamankinden daha sağlam ve kararlılık gerektiren bir hal almıştır (Virginie, 2018: 13).

Kentlerde güvenlik yönetişimi, çok farklı çıkarlar ve gündemlerle kentsel yönetimde yer alan çok çeşitli aktörlerin olduğunu kabul edilen bir yönetimdir. Yani siyaset, sivil toplum, uluslararası aktörler ve yerel yönetimler gibi aktörler bulunmaktadır. Tüm yönetim kademeleri kentsel alanların yönetiminde önemli bir rol oynamaktadır.

- Siyaset aktörleri: Kentlerde güvenlik yönetişimi, hükûmet de dâhil olmak üzere politikacıların katılımı olmadan imkânsızdır; şehirde kentsel güvenlik ve huzur için gerekli aktörler olan yürütme, yasama yetkileridir. Onların ellerinde de vali, polis, jandarma aracılığıyla kentlerde güvenlik sağlamaktadır.

Herhangi bir devletin temel işlevi, her şeyden önce vatandaşlarını ve mallarını iç ve dış tehditlere karşı korumaktır. Devletlerin askerî gücünün belirlenmesinde her şeyden önce iktidarı oluşturan unsurların korunması meselesi olduğunu iddia eden gerçekçiliğe bu yaklaşımda; Yani realizmde güç denilince askerî güç anlaşılmaktadır (Micheal, 2016: 788).

SONUÇ

Güvenliği sağlamak temel olarak devletin görevidir. Devlet, toplumsal birliğin sonucunda insan için ortaya çıkmıştır. Ancak günümüzde devletin görevleri çeşitlenmiştir. Devlet, kente göç edenler ve orada yaşayanların gerilimini dengelemeli, bu grupların kentle bütünleşmesini sağlamalı ve kentsel yaşamı teşvik edici önlemler almalıdır. Düzensiz göç ve hızlı nüfus artışları kentsel güvenlik sorunu haline gelmiştir. Bu durum toplumdaki tüm paydaşlar için büyük bir endişe kaynağı haline gelmiştir. Özellikle karar alma organları, bilhassa şehirlerdeki güvenlik sorununun yönetiminden sorumlu devlet ve kurumları bu olayların doğrudan muhatabıdır. Düzensiz kentleşme ve göçler kentleri; potansiyel çatışma, şiddet, suç ve anarşi bölgeleri haline getirmiştir. Bu tür bölgelerin yönetimi çok zorlaşmış ve vatandaşların ve mülklerinin güvenliğini sağlamak için dâhil olan tüm aktörler tarafından karmaşıklaşmıştır. Ancak kentler, güvenlik eksikliği nedeniyle mağdurlarını da çeken bir cazibe merkezi haline gelmektedir. Kent merkezlerinde suç, şiddet, silahlı hırsızlık, organize suç ve iç kuramcılıkla nasıl mücadele edebileceğimizi tanıtmak devletin ve aktörlerin görevidir. Kentleşme ve kentleşmeye bağlı ihtiyaçlar kentsel alanlarda sorun ve korku yaratmaktadır. Bu nedenle bir yanda siyaset ve güvenlik, diğer yanda kamu yönetimi ve güvenlik arasında bir bağ kurmak elzemdir. Ancak, bu aktörlerin güvensizlikle mücadelede oynayabilecekleri rolü göstermeden veya açıklamadan kentsel güvenlikten bahsetmek mümkün olmayacaktır. Çünkü merkezi hükümet, yerel yönetim, sivil toplum, uluslararası aktörler, vatandaşlar ve siyasi aktörlerin iş birliği olmadan bu mücadelenin tek başına yürütülmesi mümkün görülmemektedir.

Kent güvenliğinin sağlanması için kent yöneticilerinin ortak bir paydada buluşarak kentin güvenlikleştirilmesi ve güvenlik ikliminin nasıl düzenleneceğine yönelik kararların birlikte alınabilmesi için yönetişimin gereklerini tartışmaları ve belirlemeleri gerekmektedir. Görev dağılımının planlanması ve uygulanması kentin tüm paydaşlarıyla bölüşülmesi gerekmektedir. Bu konuda daha fazla proje ve planlamalar yapılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Akkanat, S. (2014), “*Güvenlik Siyasetini Aşmak: İstisna ve Hukuk İlişkisi Üzerine Bir Tartışma*” **Ankara Üniversitesi SBF Dergisi**, Cilt 69, No. 2, 2014, s. 279 - 307
- Akman, E.,& Bayram, T. (2018), “*Özel Kolluk Kuvveti Olarak Belediye Zabıtası: Zabıtaların Temel Sorunlarının Isparta Ölçeğinde Nitel Bir Analizi*”, **Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi**, 1(3), 348-356.
- Armao, F. (2016), “*Security And The City. In Search Of A New Model Of Urban Resilience To Violent Non-State Actors*”, **NOESIS** p.17-30 (VNSA). DOI:http://dx.doi.org/10.20983/noesis.2016.12.2
- Ataç, E.,& Gürbüz, D. (2009), “*Kentsel Mekânda Gelişen Suça Müdahale Etmede Disiplinlerarası Güvenlik Politikaları*”, **Polis Bilimleri Dergisi**, 11(1)
- Aydın, A. H. (2008), **Toplumsal Güvenlik ve Yerel Siyaset**, Yerel Siyaset, İstanbul: Okutan Yayınları. S. 315'ten Akta. Sezik, M. (2019). Türkiye'de Yerel Yönetimlerin Yaşanabilir Kent Oluşturma Politikaları. **Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, 16(2), 703-716.s.14, DOI:10.33437/ksusbd.56547
- Ayyıldız, E., & Taşbaşı, K. (2014), “*Kentsel Kamusal Mekanlarda Toplumsal Hareketler ve Eylem Pratikleri: İletişim Bilimleri Açısından Otorite Mekanlarına Müdahale Olarak Hrant Dink Eylemleri*”, **Galatasaray Üniversitesi İletişim Dergisi**, (21), 79-102.
- Bilgin, P. (2010), “*Güvenlik Çalışmalarında Yeni Açılımlar: Yeni Güvenlik Çalışmaları*”, **SAREM Stratejik Araştırmalar Dergisi**, 8(14), 69-96.
- Boudreau, J. A., & Kapo, L. T. (2017), “*La Sécurité Urbaine Et La Ville Globale: Quelques Perspectives Montréalaises*”, *Analyse Thématique* No. 1,
- Bryden, A., & Caparini, M. (Eds.). (2006), **Private Actors And Security Governance**, LIT Verlag Münster.
- Çalı, H. H. (2012), “*Avrupa Kentsel Şartı Çerçevesinde Güvenli Kent ve Yerel Yönetimler*”, **Türk İdare Dergisi**, Sayı: 475

- Çalışkan, A. (2021), “*Bekçilerin Toplumsal Rollerini: Savunulabilir Mekân Teorisinden Hareketle Medya Temsilleri Üzerine Bir Değerlendirme*”, **Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, 23(1), 20-36.
- Devroe, E. (2013), “*Local Political Leadership and The Governance Of Urban Security in Belgium and The Netherlands*”, **European Journal of Criminology**, 10(3), 314-325.
- Erdoğan, İ. (2013), **Küreselleşme Olgusu Bağlamında Yeni Güvenlik Algısı**. Gazi Akademik Bakış, (12), 265-292. <http://www.gaziakademikbakis.com/dosyalar/5010cb6f-4bd6-4bbf-95b1-ac0fada7ad17.pdf> (Erişim Tarihi: 29.05.2021)
- Ergüven, N. S. (2016), “*Uluslararası Hukuk Açısından Güvenlik Kavramının Teorik Temelleri*”, **Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi**, 65(3), 771-836. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/621981> (Erişim Tarihi: 30.05.2021)
- Erkul, H., & Karakılıç, Y. (2000), “*Belediye Zabıtasının Örgütsel Yapısı, Sorunları Ve Kentsel Yaşam Kalitesine Etkilerinin İrdelenmesi*”, **Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi**, 9(4), 86-105.
- Erten, Ş., & Aktel, M. (2020), “*Engellilerin Erişebilirlik Hakkı: Engelsiz Kent Yaklaşımı Çerçevesinde Bir Değerlendirme*”, **Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi**, 11(28), 898-912.
- Eyüp, K. (2016), “*Yerel Yönetimlerin Kent Güvenliğine Katkısı*”, **Anadolu Bil Meslek Yüksekokulu Dergisi**, (42), 145-163. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/749725> (Erişim Tarihi: 30.05.2021)
- Gül, S. K. (2008), “*Kamu Yönetiminde Ve Güvenlik Hizmetlerinde Hesap Verebilirlik*”, **Polis Bilimleri Dergisi**, 10(4), 71-94.
- Hagmann, J., Hegemann, H., & Neal, A. (2018), **The Politicisation Of Security: Controversy, Mobilisation, Arena Shifting: Introduction By The Guest Editors**. *European Review Of International Studies*, 5(3), 3-29.
- Kanlı, İ. B., & Kaplan, B. (2018), “*Kentsel Güvenliğin Sürdürülebilirliğinde İleri Teknolojilerin Kullanılması: Coğrafi Bilgi Sistemleri*”, **TESAM Akademi Dergisi**, 143-186.
- Kaypak, Ş. (2013), **Kentsel Güvenlik Açısından Mahallenin Önemi**. **KAYSEM 8 Bildiri Kitabı**. https://www.academia.edu/31731723/KENTSEL_G_C3%9CVENL%C4%B0K_A%C3%87ISI_NDAN_MAHALLEN%C4%B0N_%C3%96NEM%C4%B0
- Kaypak, Ş. (2015), **Kent Sosyolojisi, Basılı Ders Notu**, Mustafa Kemal Üniversitesi, Hatay.
- Kaypak, Ş. (2016), “*Kentsel Bir Sorun Olarak Kentsel Güvenlik*”, **Akademik Sosyal Araştırmaların Dergisi**, 4(33), 35-50 <https://www.researchgate.net/publication/310600822> (26.05.2021)
- Keleş, R. (1996), **Kentleşme Politikası**, İmge Yayınevi, 510s. Ankara.
- Kraas, F., & Mertins, G. (2008), *Megastädte in entwicklungsländern. Vulnerabilität, informalität, regier-und steuerbarkeit*. *Geographische Rundschau*, 60(11), 4-10.4-10'dan akta. Kedogo, J., Sandholz, S., & Hamhaber, J. (2010, September). *Good urban governance, actors' relations and paradigms: Lessons from Nairobi, Kenya, and Recife, Brazil*. In 46th ISOCARP congress (p. 7).
- Kurumu, U. S. A. (2012), **Dünya Ticaret Ve Finans Merkezine Doğru İstanbul Kent Güvenliği**. Ankara: Ames Matbaacılık. <https://play.google.com/books/reader?id=25LHAgAAQBAJ&hl=fr&printsec=frontcover&pg=GBS.PA1> Baskı Tarihi: Mayıs 2012 ISBN: 978-605-4030-67-5
- Poyraz, E. (2017), “*Yerel Yönetimlerde Siyasal Katılım ve Temsilîyet Sorunsalı Üzerine Bir Değerlendirme: Belediye Meclislerinin Etkinliği*”, **Al Farabi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi**, 1(1), 136-146.
- Sezik, M. (2019), “*Türkiye'de Yerel Yönetimlerin Yaşanabilir Kent Oluşturma Politikaları*”, **Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, 16(2), 703-716, s.14, DOI:10.33437/ksusbd.56547

- Sheehan, M. J. (2005), **International Security: An Analytical Survey** (p. 62), Boulder, CO: Lynne Rienner p. 11-12
- Taştekin, A. (2020), **Kentli Hakları Bağlamında Kentsel Güvenlik Hakkı**, Econharran, 4(5), 47-65.
- Tosun, E. Hasan, (2015), **Kamu Yönetimi ve Güvenlik**, Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi Bilim Dalı, <http://bayar.academia.edu/ErkanTosun> (Erişim Tarihi: 01.06.2021)
- Tulumello, S. (2017), “*Toward A Critical Understanding Of Urban Security Within The Institutional Practice Of Urban Planning: The Case Of The Lisbon Metropolitan Area*”, **Journal of Planning Education and Research**, 37(4), 397-410.
- Virginie, M. (2018), **La Gouvernance De La Sécurité Publique En Ile-De France. Implication Et Imbrication Des Collectivités Territoriales Et Des Intercommunalités**, IAU îdF. s.13, L'Institut Paris Region (iau-idf. fr) (Erişim Tarihi: 06.06.2021)
- Witte, A. D. (1996), **Urban Crime: Issues And Policies**. Housing Policy Debate, 7(4), 731-748.
- Wyvekens, A. (2011), **La Sécurité Urbaine En Questions**.s. 32cedis@cedis-formation.org